

IZHAJA VSARI DAN.

ob nedeljah in praznikih ob 5., ob ponedeljkih ob 9. zjutraj
Posamične številke se prodajajo po 3 avd., (6 stotink)
v mnogih tobakarnah v Trstu in okolici, Ljubljani, Gorici,
Kranju, St. Petru, Sežani, Nabrežini, Sv. Luciji, Tolminu,
Ajdovščini, Postojni, Dornbergu, Solkanu itd.

SENE OGLASOV se računajo po vrstah (široke 73 mm, visoke
24 mm); za trgovinske in obrtne oglase po 20 stotink;
za oglasnice, zahvale, poslanice, oglase denarnih zavodov
po 50 stot. Za oglase v tekstu lista do 5 vrst 20 K, vsaka na-
daljša vrsta K 2. Mali oglasi po 3 stot. beseda, najmanj pa
10 stot. — Oglase sprejema "Inseratni oddelek uprave
Edinosti". — Plačuje se izključno le upravi Edinosti.

Edinost

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

V edinosti je moč!

NAROČNINA ZNASJA

za vse leto 24 K, pol leta 12 K, 3 mesece 6 K —, na
naročbe brez dopolnjenih naročnin, se uprava ne ozira.
Naročnina na nedeljsko izdajo „Edinosti“ stane: celoletno K 5-20, pol leta 2-60
Vsi dopisi naj se pošiljajo na uredništvo lista. Nepravilna
pisma se ne sprejemajo in rokopiši se ne vračajo.
Naročnino, oglašne in reklamacije je pošiljati na upravo lista.
UREDNIŠTVO: ul. Giorgio Galatti 18 (Narodni dom).
Izdajatelj in odgovorni urednik STEFAN GODINA. Lastnik
koncocij lista „Edinost“. — Natisnila tiskarna koncocija
lista „Edinost“ v Trstu, ulica Giorgio Galatti št. 18.
Poštuo-hranilnični račun št. 841-652.
Telefon št. 1157

BRZOJAVNE VESTI.

Iz Portugalske.

LONDON 10. Dopisnik „Timesa“ v Liz-
boni poroča, da je portugalska vlada sklenila,
da ne skliče zbornico, ki jo je Franco raz-
pustil, marveč da razpiše nove volitve, ki se
bodo vršile meseca aprila.

MADRID 10. Poročila iz Lizbone pra-
vijo, da je tamkaj cenzura še vedno zelo
stroga.

BORDEAUX 10. Franco je danes zju-
traj s svojo rodbino odpotoval v Marsiljo.

LIZBONA 10. Nekateri listi, izlasti „O
Seculo“ in „Independente“, pišejo, da je po-
polna politična amnestija edino sredstvo za
kralja Manuela, da pomiri deželo in si pri-
dobi srca vseh.

LIZBONA 10. Ogromna množica čaka že
od ranega jutra, da se odprejo vrata cerkve
sv. Vincenca. Tudi danes so inozemski čast-
niki na častni straži. Dvorjaniki pripovedujejo,
da je bila na prošnjo kraljice Amelije od-
stranjena zastava, ki je pokrivala krsto pre-
stolonaslednika.

Zadušnica v Berlinu.

BEROLIN 10. V cerkvi sv. Hedvige je
bila danes zadušnica za pokojnega portugal-
skega kralja in prestolonaslednika. Cesarja je
zastopal prestolonaslednik, pri službi božji so
bili nadalje: princa Avgust Viljem in Friderik
Leopold, ves diplomatični zbor, vitezi reda
črnega orla in mnogo državnih ministrov.

Novi tajniki svetniki.

DUNAJ 10. Danes so bili pred sploš-
nimi avdiencijami završeni kakor tajniki
svetniki: Fml. grof Attems, deželni predsed-
nik koroških bar. Hein in dež. predsednik bu-
kovinski Regner vit. Bleyeben, deželni glavar
bukovinski baron Jurij Wassilko in veleposest-
nik grof Spiegel. Na to so bili novi tajni
svetniki posamično vsprejeti od cesarja v av-
dienci.

Odpuščeni delavci.

DUNAJSKO NOVO MESTO 10. Ravna-
telstvo tukajšnje tovarne za lokomotive je
odpustilo vse delavce, njih 2800.

Nesreča na železnici.

KRALJEVEC 10. Od kompetentne strani
poročajo: Danes zjutraj je lokomotiva iz
Ljudekubna zadela na postaji Neuendorf na
vlak, ki je običajl v snegu. Pri tem je bilo
dvanajst oseb ranjenih, od teh en kurjač in
en potnik težko. Lokomotiva in vsi vozovi so
bili poškodovani. Ranjence je pomožni vlak
odpeljal v Lueck. Uvedena je preiskava. Proga
Lueck-Johannesburg je vsled snežnih zametov
za zdaj ovirana. Ni določeno, kdaj se zopet
otvori promet.

Štiri osebe zgorle.

SV. JURIJ V ČRNEM LESU 10. V
samotni hiši nekega delavca je nastal ogenj.
Zgorlela je mati delavca in trije otroci od 1
do 4 let.

Švedsko odposlanstvo.

DUNAJ 10. Švedsko odposlanstvo je si-
neč odpotovalo v Petrograd.

Snežni zameti v Galiciji.

LVOV 10. Vsled snežnih zametov je od
danes naprej na vseh progah tukajšnjega rav-
nateljkega okrožja ustavljen ves tovorni
promet.

PODLISTEK.

KAZAKI.

Kavkaška povest. — Grof LEV N. TOLSTOJ.

Spominjal se je tega prijatelja, ki ga
je bil spremljal, in na njegovo razmerje z
deklico, o kateri sta govorila. Deklica je
bila bogata. „Kako jo je mogel ljubiti,
kljub temu da je ljubila mene?“ je pre-
mišljeval, in grda sumnja mu je prišla na
mar. „Je le veliko nepoštenja med ljudmi,
če prevladajo prav. A zakaj se nisem zares
ljubil?“ se je vprašal. „Vsi mi pravijo, da
se nisem ljubil. Ali sem morda moralčen
izrodek?“ In spominjal se je svoje ekstaze.

Spominjal se je prvega časa svojega
življenja v javni družbi, in sestre enega
svojih prijateljev, s katero je preživljal
večere, za mizo pri svetilki, ki je obse-
vala njene tenke prste, baveče se s kakim
delom, in spodnji del njenega levega, než-
nega obraza, in spominjal se je tistih raz-
govorov, ki so se vlekli kakor „živ-ziv

Za potovanje cesarja Viljema.

CARIGRAD 10. Porta je ukazala valju
v Janinu, naj da popraviti ceste ter naj na
novo uniformira orožnike in čete, ker napravi
cesar Viljem z otoka Krfa najbrž izlet na
obalo janinskega vilajeta.

Potres.

DUNAJ 10. Centralni zavod za meteoro-
logijo je sinoči beležil potres srednje sile v
dalji 7000 do 8000 kilometrov Sunki so pri-
čeli ob 7-24, so dosegli maksimum ob 7-53 in
končali ob 8-45.

Iz Perzije.

TEBRIS 10. (Nemška kabel. družba).
Parlament je protestiral proti temu, da je
perzijski generalni carinski ravnatelj dovolil,
da je 50 oboroženih ruskih kozakov prekora-
čilo perzijsko mejo s pretvezo, da ojačajo kon-
zularsko stražo. Parlament je zahteval, da se
generalnega carskega ravnatelja odstavi. Mi-
nister za unanije stvari je odgovoril včeraj na
protest rekši, da mu je došla uradna nota
ruskega poslanstva, ki pravi, da zapuste ko-
zaki Tebris, čim se v pokrajini Azerbeidžan
zopet povrne mir.

Obred delegacij.

DUNAJ 10. Obred delegacij na dvoru je
določen za 24. in 26. t. m.

Nesreča na morju.

LONDON 10. Ob gosti megli je včeraj
zjutraj trčil holandski parnik „Vendel“ iz
Amsterdama skupaj s skunerjem „Fisher“ iz
Barrowa. Skuner se je takoj pogreznil. Po-
sadka obstoječa iz osem moških je utonila.

Nova železnica na Balkanu.

DUNAJ 10. „N. Fr. Presse“ poroča, da
je sultan dovolil, da izdela komisija avstro-
ogrskih in turških inženirjev načrt železnice
od bosanske meje do Mitrovice. Ta dela prično
meseca marca.

Poslanec Uray.

BUDIMPEŠTA 10. (Ogr. biro). Danes
je umrl državni poslanec Emerih Uray. Po-
kojnik je pripadal neodvisni stranki.

Francoska zbornica. — Interpelacija o Maroku.

PARIZ 10. Na današnji večerni seji je
Jaurès interpeliral vlado o najnovejših dogo-
dkih v Maroku, izlasti, zakaj so francoske čete
dne 5. in 6. t. m. prodrle do Sebata. Sta-
hiše Francije je smešno in nevarno, ako bi
Abdul Aziz, katerega podpira s svojim de-
narjem in svojimi četami, v resnici prošil za
pomoč signatarne vlasti Algeirske, izlasti
Nemčijo. Govornik je vprašal, ako ni Fran-
cija dobila od Nemčije nikakega sporočila.
(Pohvala na najskrajnejši levi.)

Na interpelaciji je takoj odgovoril mi-
nister za unanije stvari Pichon ter izjavil, da je
Francija ob posebnih razmerah provizorično
zasedla Casablanca in da se umakne iz mesta
le pod pogoji, ki se dajo strinjati z njenimi
pravicami in dolžnostmi ter z njeno častjo.
General d'Amade ima nalogo, da brani mir
v Casablanci in da podvrže ondote rodove. Mi-
nister je omenil navodil, ki jih je dobil d'Amade,
da se namreč ne stavi na razpolaganje sul-
tana Abdul Azisa, da ne prodira, če možno,
predaleč v ozemlje rodov Šavja in da vzpo-
stavi zvezo z Rabatom. Kar se tiče posre-
dovanje Nemčije mora izjaviti, da mu je nemški
poslanik dne 2. t. m. ustmeno rekel, da je
Abdul Aziz naprosil nemško vlado, da posre-
duje zanj proti akciji Francije v Maroku in

kurilka¹⁾, in splošne neprijetne zadrege, in
prisiljenosti in neprestanega čuvstva upora
proti tej napetosti. Nekak notranji glas
mu je vedno govoril: „to ni pravo, to ni
pravo,“ in res se ni izcimilo nič pravega
iz stvari.

Potem se je spomnil na neki ples in
na mazurko z lepno gospodično D. „Kako
sem bil zaljubljen tisto noč, kako srečen!
In kako me je bolelo in jezilo, ko sem se
drugo jutro prebudil in čutil, da sem svo-
boden! Zakaj da ona, ljubezen, ne pride
in me ne zveže na rokah in nogah?“ je
premišljeval. „Ni, ni ljubezni! Sose-
da moja, barinja, ki je meni in Dubrovnu
in prvaku plemenitašev enemu kakor dru-
gemu govorila, da tako ljubi zvezde, ta
tudi ni bila prava.“

In zdaj se je zmisli svojega kmeto-
vanja na vasi in zopet ni bilo v teh spo-
minih ničesar, na kar bi mogel misliti z
veseljem. „Ali bodo dolgo govorili o mojem
odhodu?“ mu je šinilo v glavo. A kdo so

¹⁾ Ruska igra z gorečo trsko, katero se po-
daja iz roke v roko.

da je Mulej Hafid storil enak korak. Nemčiji
je odgovorila, da je Francija izjavila, da bo
postopala v mejah predpisanih od algicirске
pogodbe. Minister je konečno izrazil svoje
prepričanje, da bo maroško vprašanje rešeno
na čast Francije.

Rusija.

Najdene bombe.

PETROGRAD 10. (Petr. brz. ag.) Po-
vodom hišne preiskave, ki je bila izvršena v
minoli noči v političnem zavodu, je poli-
cija našla v podzemskih prostorih poslopja 9
bomb in štiri topniške krogle.

K nedeljskemu shodu N. D. O.

Radi pomanjkanja prostora smo včeraj
le omenili, da sta včeraj po poročilu predse-
dnika N. D. O., dra. Josipa Mandića, in po
„socijalističnem“ intermezzo govorila še dr. Gre-
gorin in dr. Rybář.

Dr. Gregorin, ki je bil burno po-
zdravljen čim se je prikazal na odru, je podal
interesantne podatke o nedavnem civilnem
procesu proti „Cooperativi“ in njenemu pred-
sedniku Zolliu. Rekvirirani so bili za to prav-
do sejni zapisniki „Cooperative“ in iz teh za-
pisnikov je sodišče prišlo do prepričanja, da
je „Cooperativa“ postopala protizakonito, in
obsodilo isto, da plača izključenima zadruga-
jema Bonaču in Jenku zadržano tantijemo. Iz
teh zapisnikov izvira, da je „Cooperativa“
imela 6. septembra l. l. odborovo sejo, na
kateri se je sklenilo, pozvati omenjena delav-
ca, naj vvrstita v „Lavoratore“ izjavo, da sta
nasprotnika N. D. O., ker sicer da bosta iz-
ključena. Ta svoj sklep utemeljuje „Coopera-
tiva“ s tem, da „ima kontrakt z vlado“. Ali
si je vlada morda izpogodila, da morajo biti
vsi zadrugarji socijalisti? Še lepše govori za-
pisnik obnega zbora 8. decembra t. l., kjer
je bilo sklenjeno, da se izključi vsakega člana,
ki bi pripadal kaki „organizzazione slava“.

S tem so pokazali socijalisti, da hočejo
vničiti oni del delavstva, ki je slovenski in se
tega zaveda. Kdor pa ni prijatelj vsega del-
avstva, ta ni sploh prijatelj delavstva.

Prisilili bomo vlado, naj napravi red, in
potegovati se bomo za to, da se ustanovi dru-
ga zadruga, ki naj stopi v konkurenco z oni-
mi nesocijalnimi zavodi, kakšni so socija-
listične delodajalne zadruge. To je naš odgovor.

Prosil je potem za besedo g. Švagl,
člen „Lloydovega konsorcija“, ki je igral vlogo
„Beschichtigungshofrater“. Rekel je, da se je
tudi njega hotelo izbaciti, ali prosil je in so
mu odpustili. Radi tega pozivlja tudi druge,
naj prosijo merodajne gospode in da tudi
oni nasjejo milosti pred njihovimi očmi.

Tov. Dodič ogorčeno odklanja, da bi
se milosti prosilo socijalistično gospodo, ki
slovenskim delavcem, tudi če so leta in leta
delali na prosti luki, odjemljejo takoj delo,
čim se ponuja kak Piranež ali „regnicolo“.

Dr. Rybář je s prirojenim mu vervo kaj
fino posvetil g. Švaglu. Kadar smo mi —
rekel je govornik — sklepali o resolucijah,
naj nam vlada da to in ono, tedaj so pravili
socijalisti: „Kaj, prositi! Zadržati se mora.“
In tu smo mi imeli opravka z vlado, s katero
smo se le posluževali oblike, ki je v navadi med
olikanimi ljudmi. Danes pa prihaja k nam
mož, ki je nekako v zlahi s temi gospodi
ki ukazujejo, in tam nam pravi, na j

ti, tega ni vedel, in takoj za tem mu je
prišla misel, ob kateri je nagubal čelo in
mrmljal nerazločne glasove: to je bil spo-
min na mosjé-a Kapele in 678 rubljev, ki
jih je bil ostal dolžan krojaču. — In spom-
nil se je besed, s katerimi je prošil kro-
jača, naj počaka še eno leto, in izraza
dvoma in udanosti v usodo, ki se je po-
kazal na krojačevem obrazu. „Ah, moj
Bog, moj Bog!“ je ponavljal, zatiskajoč
oči in se trudeč, da bi pregnal neznosno
misel.

„A ona me je vendar-le ljubila!“ je
premišljeval o dekletu, o katerem sta go-
vorila s prijateljem pri slovesu. „Da, ko
bi se bil oženil z njo, bi ne imel zdaj no-
benih dolgov, tako sem pa ostal dolžan
Vasiljevu.“

In pred dušo mu je stopil poslednji
večer, ko je igral z gospodom Vasiljevim
v klubu, kamor se je bil peljal naravnost
od nje, in spomnil se je, kako se je po-
niževal in ga prosil, naj bi igrala dalje, in
kako je oni hladno odklonil. „Leto stedenja
in vse to bo poplačano, in potem naj jih
vzame vrag...“ (Dalje.)

slovenski delavci pojdejo prosjačit ne k vladi,
ampak k samim delavcem in jih prosit odpu-
ščenja. Zakaj? Oni gospod sam ni vedel za
kako krivdo. Torej slovenski delavci naj pro-
sijo odpuščenja socijalistične delavce-deloda-
jalce za nekaj, kar niso storili. (Smeh). —

Ideja, ki je dovela do ustanovitve „Coope-
rative“ in sličnih zadrug, je bila gotovo lepa.
Ali iz ust delavstva smo izvedeli, da je soci-
jalisti niso uresničili, marveč je dokazano, da
ti so še večji teroristi in izkoriščevalci nego
so laški kapitalisti. V Trstu se spominjamo
malo slučajev, da bi italijanski kapitalisti spo-
dil iz dela slovenskega delavca, ako je bil isti
včlanjen v Delavskem podpornem društvu.
Sedaj pa vidimo, da internacionalni socija-
listi zapodijo iz dela one sodruge, ki niso
istega mišljenja z njimi. Torej oni hočejo, da
jim delavec ne le proda svoje delo, ampak
tudi svoje srce, svoje prepričanje. To je naj-
huje barbarstvo, katerega niti kapitalisti niso
zagrešili. Proti takemu postopanju treba ne
prošenj, ampak borbe do skrajnosti.

Predsednik dr. Josip Mandić je v
zaključnem govoru konstatiral, da je shod
popolnoma dosegel svoj namen: obelodaniti
postopanje socijalističnih malih tiranov v
prosti luki. A ne ostane pri golem protesto-
vanju, marveč se bode N. D. O. potegovala
za to, da pribavi slovenskim delavcem eko-
nomično neodvisnost v prosti luki.

Konečno je pozval predsednik navzoče,
naj izrazijo z glasovanjem, ali se strinjajo z
izvajanjem zastopnikov N. D. O. Vsi so vzdig-
nili roke; peščica socijalistov je bila veči-
noma že odšla po Mihevcem intermezzo.
Shod je končal ob 12. in pol op.

Plenarna seja ogrske delegacije.

DUNAJ 10. Na današnji plenarni seji
ogrske delegacije se je nadaljevala razprava
o proračunu ministerstva za unanije stvari.

Del. Hollo je menil, da ne sme naš unan-
jni urad nastopati na način, ki bi utegnil ovi-
rati akcijo Francije v Maroku. Govornik je
nadalje opozoril na izjave v avstrijskem dr-
žavnem zboru, ki so kazale na italijanski
in vsenemški iredentizem. Nato je govornik
očrtal razmerje med Ogrsko in Avstrijo ter
rekel, da zavida Avstrija vzlic svoji gospodar-
ski premoči vsaki korak Ogrske, ki ga ta
stori na poti razvoja. Avstrijski industrialni
krogi se boje izgubiti ogrske tržišče, a dej-
stvo, da manjkuje ogrskemu narodnemu go-
spodarstvu samostojnosti, ni predpogoj za pro-
vsepah Avstrije. Govornik bo glasoval za pro-
račun. —

Del. Tuškan je govoril hrvaški ter se
izjavil proti smeri sedanje balkanske politike.
Kakor program balkanske politike je zahteval
osvoboditev balkanskih narodnosti in avtono-
mijo Macedonije. Govornik je prošil predse-
dnika, naj napravi v dvorani mir, ker je vladal
precejšen nemir.

Del. Nagy je rekel: Njegove prošnje ni
razumeti, ker nihče ne razume hrvaški.

Govornik (Tuškan) je razburjeno vsklik-
nil: Ako ne boste spoštovali naše pravice, da
govorimo hrvaški, torej pričnemo z obstruk-
cijo. Govornik je proračun odklonil. — Nato
je bil proračun ministerstva v splošnosti
vsprejet.

Sekocijski načelnik grof Esterhazy je od-
govoril na vprašanje glede poučevanja v
ogrskem jeziku in izjavil glede Maroka, da
odposiljatev vojne ladije v maroško vodovje,
kakor si to želi del. Taly, bi pomenjalo, da
stopimo z Francosko v skupno akcijo ali
nastopimo proti isti. Glede balkanske politike
se spominja Esterhazy nedavne izjave bol-
garske vlade, da hoče ista energično podpi-
rati prizadevanje onih velebil, v kojih rokah
leži reformna akcija. Nadalje izjavlja Ester-
hazy, da naša politika je kakor doslej spora-
zumljenje z Rusko. Pripravljalna dela za
šandšahsko železnico bodo pričela že marca
meseca.

Referent Thorockay je predlagal, naj se
ministru za vnanje stvari izrazi hvaležnost
za upoštevanje madjarsčine v diplomatični
službi. Ob enem pa naj se ga pozove, da
v kratkem uredi vprašanje grbov.

V specialni debati je izjavil del. Ba-
konyi, da minister Aehrenthal stori potrebne
korake proti pariškemu poslaniku, grofu Kheven-
hüllerju, ki je spisal znani članek v „Revue
des deux Mondes“.

Budget ministerstva za vnanje stvari je
bil potem sprejet tudi v specialni debati, ob
enem z resolucijo Thorockayevu.

Pregled umorjenih državnih glavarjev od 1800.

Nek angleški list je objavil pregled državnih glavarjev, umorjenih od 1800 do danes. Deset predsednikov, dva carja, dva sultana, en šah in ena cesarica so postali žrtev morilčeve roke v 19. stoletju in v prvih osmih letih dvajsetega stoletja je padlo že več žrtev. Od leta 1900 so bili umorjeni trije kralji, ena kraljica in en predsednik. Meseca julija 1900 je Bresci vstrelil italijanskega kralja Humberta v Monzi, sedaj je portugalskega kralja zadela ista smrt. Dne 5. septembra 1901 je v Bufalu Leon Czolgosz s kroglo ranil predsednika Združenih držav Mac Kinleya, ki je devet dni pozneje umrl na dobljeni rani. V živem spominu je še krvavi dogodek v Belemgradu od dne 11. jun. 1903, ko sta bila umorjena kralj Aleksander in kraljica Draga. Vrsta žavnih vladarjev, umorjenih v 19. stoletju pričenja s ruskim carjem Pavlom I., ki je bil od zarotnikov zadavljen v noči med 23. in 24. marcem 1801. Sedem let pozneje, dne 8. maja 1808 je bil na ukaz sultana Mustafe IV. v ječi zadavljen sultan Selim III. Navstala je daljša pavza. Leta 1831 je bil umorjen predsednik Grške, grof Capo d'Istria, a leta 1854 je pod bodalom končal svoje življenje Parmški vojvoda Karol. Dne 13. avgusta 1860 je postal žrtev krvne osvete črnogorski knez Danilo I., teden dni po svojem nastopu na prestol, in pet let pozneje dne 14. aprila je v gledališču v Washingtonu igralec John Wilkes ustrelil šestnajstega predsednika Združenih držav, Abraham Lincoln. Leta 1866 je bil umorjen v Topčiderju kraj Belegrada srbski knez Mihajlo Obrenović, deset let pozneje pa predsednik Ekvadorski Garcia Moreno. Dne 4. junija 1876 je umrl v zaporu turški sultan Abdul Aziz, in sicer, kakor se se je pozneje dokazalo, od roke morilcev. Pet let pozneje, meseca julija 1881, je morilčeva krogla zadela predsednika Združenih držav generala Garfielda. Dne 1. marca 1891 je bil izvršen grozen atentat v Petrogradu na carja Aleksandra II.; leta 1890 je bil umorjen predsednik republike San Salvador Menendez, a leta 1894 je italijanski anarhist Caserio v Lyonu zabol predsednika francoske republike Sadi Carnota. Leta 1896 je bil umorjen perzijski šah Nasr-ed-Din, 1897 Urugvajski predsednik Borda, leta 1898 guatemalski predsednik Barrios. Dne 10. septembra 1898 je ob genoveškem jezeru končala pod bodalom Lucchenija avstrijska cesarica Elizabeta.

Hrvatska.

Splošna volilna pravica na Hrvaškem. Ako bi se na Hrvaškem uvedla splošna volilna pravica, bilo bi 535.000 volilcev, od teh okoli 330.000 Hrvatov, 170.000 Srbov, 30.000 Nemcev in 20.000 Madjarov. Ako bi se Hrvatska razdelila v sto volilnih okrajev, odpalo bi na vsak okraj 5300 volilcev, a po narodnosti bi dobili Hrvatje najmanj 64 mandatov, Srbi 25, Madjari največ 2—3, Nemci 3—4.

† Marijan Derencin.

V soboto je v Zagrebu umrl odvetnik in hrvaški književnik dr. Marijan Derencin. Pokojnik je bil izreden govornik, učen jurist in eden najuglednejših odvetnikov na Hrvaškem, književnik in politik. Kakor politik je pripadal neodvisni narodni stranki.

Dr. Marijan Derencin se je rodil leta 1830 na Reki, kjer je izvršil osnovne šole in gimnazijo. Pravo je študiral na Dunaju, kjer je bil leta 1855 promoviran doktorjem prava. Povrnivši se v domovino se je posvetil odvetništvu. V šestdesetih in sedemdesetih letih se je bavil tudi s politikom in je pripadal neodvisni stranki. Za vlade bana Mažuranića je bil leta 1876 imenovan sekcijamskim načelnikom za pravosodje in je to službo opravljal do odstopa bana Ladislava grofa Pejajčevića. Po svojem odstopu se je bavil s prevrednitvijo zagrebskega gledališča, izlasti iz opere. — Kakor hrvaški književnik je sodeloval mnogo pri „Viencu“ in je bil v osemdesetih letih mgega urednik. Spisal je tudi več dram. Bil je tudi do pred par let reden sotrudnik „Obzora“. Leta 1903 je bil prevzel celo uredništvo tega lista. — Kakor odvetnik bil je Derencin posebno na glasu, izlasti kakor branitelj v kazenskih stvarih.

Ogrska.

Romunski novinar obsojen.

Urednik romunskega lista „Lupta“ v Budimpešti Jurij Stoiciu je bil od poveljnega sodišča obsojen na 18 mesecev ječe in 1500 kron globe, in sicer radi „ščunjanja proti madjarski narodnosti“. Stoiciu so takoj zaprli.

Rusija.

Dementi glede odstopa Urusova.

Z Dunaja poročajo: Vest, da bo ruski poslanik na Dunaju Urusov odpozvan radi železniških načrtov Avstrije na Balkanu, je popolnoma neosnovana.

Finska.

Iz Helsingfors poročajo, da vesti o odstopu generalnega guvernerja Gerhardta ne odgovarjajo resnici. V vladnih krogih ni ničesar znano o tem, niti ne glede odstopa državnega tajnika za Finsko v Petrogradu, generala Langhoffa.

Drobne politične vesti.

Bolgarska in makedonska vprašanja. „Preporce“, glavno glasilo današnje demokratične bolgarske vlade, pravi glede ma-

ked nskega vprašanja, da je možno rešiti samo z vojno med Bolgarsko in Turčijo.

Poroča bolgarskega kneza Ferdinand se bo vrhila dne 1. marca. Navzoči bodo ministerski predsednik Malinov, pravosodni minister Ristov in predsednik sobranja Petkov.

Reforma pravoslavne cerkve. Iz Sofije poročajo: Ruski duhovnik Gregor Petrov, ki je bil člen dume, a potem izobčen iz ruske cerkve, je dospel semkaj ter priredi predavanja za reformo pravoslavne cerkve. Odtodi odide za istim ciljem v Srbijo in v Hrvatsko.

Zaplenjeno japonsko orožje. Iz Šangaja javljajo: Neki japonski parnik, ki je vozil množico Mauserjevih pušk in zabojev patron, je kitajska vlada zaplenila in dala odpeljati v Kanton. Japonska vlada je zahtevala, da se parnik in orožje vrne, češ, da orožje ni bilo namenjeno revolucionarjem, marveč je japonska vlada dovolila, da je prepelje na Kitajsko.

Proti modernistom. Papežev nuncij v Monakovem je zahteval od Bavarske vlade, da vseučiliščnemu profesorju dr. Schnitzlerju, prepove predavati, ki je isti modernistiških nazorov. Razni škofje so za prepovedali svojim bogoslovcem, da ne smejo poslušati predavanj Schnitzlerjevih.

Stališče ministra Derschatta o majano? „Prager Tagblatt“ javlja z Dunaja, da je stališče ministra za železnice dr. Derschatta v nemški ljudski stranki omajano. Ako odstopi, postane baje njegov naslednik Sylvester.

Dnevne vesti.

Iz sodne službe. „Wiener Zeitung“ je objavila, da je predsednik okrožnega sodišča v Rovinju, Fran Dukić imenovan podpredsednikom deželnega sodišča v Trstu.

Slovenski in hrvaški mladini!! — Naš dan se bliža, dan slave in veselja! Ker res moramo biti veseli in ponosni, ko ustvarjamo priliko, da razgrejemo ves naš narod, za drobne naše bele sužnje po Istri, v Trstu, v Korotanu in drugod, kjer nas bijo led tujiščine in napadalne raznarodujoče kulture!! A naš dan postaja veličanstvenim s tem, da ga slavimo ravno v Trstu, kjer je naš sovražnik najmočnejši in naša borba za samoohrano najtežja. Zaponimo si, omladinci, da dan 15. februarja ne bo za nas samo dan plesa in zabave, ampak mora biti tudi dan manifestacije naše ljubezni in naše požrtvovalnosti za naše brate, ki od nas pričakujejo pomoči in rešitve.

Zato na noge — vsi! Sto in petdeset nas je podpisanih na manifestih, ali v Trstu nas je še nekolikrat toliko. To je resnica. Ali resnica je tudi, da nas je komaj desetotica, ki smo v resnici zasukali rokave, da pripravimo vspeh našega dneva. Morda mislijo mnogi, da za njih ni posla. Je, bratje, dela za vseh! Zato vas pozivljamo, da se približate piščici onih, ki delajo! Pridite! Treba okrasiti dvorane, treba ukreniti zadnje odredbe, da dan 15. t. m. prinese nam vsem le besede pohvale in hvaležnosti.

To je, tebi slovenska mladina v Trstu, naš zadnji poziv. In ti se mu odzoveš, to vemo, ker je to troja narodna dolžnost.

Ozi odbor za Ciril-Metodijev ples. Srečke za srečolov. Naproseni so vsi oni omladinci, ki so prešli v razprodajo srečke za srečolov na Ciril-Metodijevem plesu, da gotovo prinesejo v četrtke na odborovo sejo neprodane srečke, ker se bode sicer smatralo, da so jih prodali.

Ker smo razprodali vse istise št. 117 lanjskega leta prosimo uljudno naročnike oziroma čitatelje ki bi imeli dotično številko lista, da nam jo proti plačilu dokažejo.

Uprava lista „Edinost“. Za tablo „Jadranske banke“ in one trgovca Ercegovca prišla je na vrsto tabla „Slovenske knjigarnice“ g. Josipa Gorenjca. To tablo so predpisnočinim počastili se svojim — blatom sinovi dvatisočletne kulture! Dobro vsklika „Balkan“: Ne nadkrijivo vitežko. Ali nam ne dela nikakih skrbi ta podjvanost. Oni naj se le bore z blatom, mi pa se hočemo s kulturo in trgovino.

Ob tej priliki opozarjamo vnovič vse Slovence tržaške in po deželi, naj se spominjajo „Slovenske knjigarnice“ v ulici Valdirivo šte. 40.

Ne znajo drugega nego lagati! — Prejeli smo:

V svojih poročilih o viharjem zborovanju trgovcev in vinčarjev sta si nacionalistični „Piccolo“ in socialistični „Lavoratore“ v najlepšem soglasju v toliko, da oba govorita — neresnico. O lažeh „Malega“ z Goldonijevoga trga je „Edinost“ že dovolj povedala. Jaz pa opozarjam na laž v „Lavoratore“ od dne 4. t. m. češ, da so nekateri naši trgovci izvekle iz žepov „trombe coi colori russi“. Na zborovanju je bilo videti le eno edino tako trobento, pa brez ruskih barv, a to sem kupil jaz tikom pred zborovanjem pri neki zagriženo laški tvrdki, kjer gotovo ne prodajajo „trombe coi colori russi“. Ni res, da je neki Giovanni Zorin piskal na „trombo“, ampak bil sem to jaz!

Morda pa se je Tartini — čegar ime nosi dvorana, v kateri smo zborovali — vzbudil iz smrtnega spanja in da je videl kaj, česar ni bilo in da je to prijavil Lavoratoru. Karakteristično pa je vsakako, da socialistični „Lavoratore“ pograblja tudi po taki malen-

kosti, da stavlja naše trgovce v krivo luč in da bi popravičil brutalno nasilje fanatičnih italijanskih nacionalistov. Sicer pa: živila mednarodnost naše socijalne demokracije!

Tomaž Sencin, trgovec v Skedaju.

Ranjki Falb (Pepi Štrigon) pride v Trst! Niso več časi ko so živeli en Giordano Bruno, Galileo Galilei in drugi. Sedaj so nastopili drugi dnevi, ko vlada svoboda, mišljenju in govorjenju. Nekoč bi pač bili morali plačati z življenjem vsi oni, ki bi se podvzivali govoriti javno to — o čemer so prepričani. Ni več tako! Vam vsem je znan Falb, dele koviden človek, ki s svojo globoko mislijo prodira v prihodnost tmino. Vsi poznamo tega največjega prognostika bodočnosti, ki iz premikajočih se zvezd pripoveduje vsakemur vsodo. In tega Falba — to bo izredna čast — bodo imeli v svoji sredini vsi oni, ki pridejo dne 15. febr. v „Narodni dom“ na Ciril-Metodijev ples. Teško je bilo odboru pridobiti si to gostovanje — ali konečno je vendar šlo — seveda le proti visoki gaži. Kar nas pa najiskreneje veseli, je, da ne pride sam, marveč ob spremstvu svoje nežne hčerke, ki je ravnokar dovršila astrologične in hiromantične študije na vseučilišču v Chikagu. Ona dva bosta pripravljena iz raznih alhemističnih znakov, jih priprosto človek težko pozna, povedati vsakemu, ki bo zahteval, vse, kar ga še čaka na tem svetu, veselo in žalostno.

Kaka groza nas bo morala prešiniti v onem trenutku, ko vstopi med plesoče vrste šiv, šibek starček ob strani cvetočega dekleta. In bo podajal pojedine poskuse svoje neizcrpljive, brezmejne vede. Prepričani smo, da marsikaterega izmed navzočih pretrese to do mozga! Dekleta, tu bosta čule, če dobite fajno fanta, če vam bo zvest, koliko drugih ima poleg vas, za katerimi le skrivaj pogleduje — katere očito „štima“. Saj vendar vendar veste, da je pri modernih fantih srce dolgo kakor salam. In sploh izve vsakdo, kar mu srce tišči in teži.

Ljubi moj narod, ne zamudi te prilike! „Trgovsko izobraževalno društvo“ v Trstu vabi svoje člene in interese na shod, ki ga sklicuje v smislu § 2, 1. društvenih pravil v društvenih prostorih via S. Francesco št. 2, v sredo dne 12. t. m. ob 9. uri zvečer s sledečim dnevnim redom:

1) Nagovor predsednika.
2) Kaj nam je storiti proti žuganju bojkota naših jestvinčarjev? (Poroča gosp. dr. Rybar.)

N. B. Na ta shod so posebno vabljeni naši državni poslanci, slovansko časopisje in trgovske organizacije v Ljubljani, Gorici, Celju, Mariboru in Kranju.

Laška zagrizenost — lep izgled. V Trstu živi vdova po nekem postnem uslužbencu. Leta je šla k okrajnemu načelniku (capocontrada) za okraj Farnetto po potrebni podpis na pobotnico o mesečni penziji. Ali da sta ga videli tega magistratnega mogotca, kako je zbanel, ko je videl, da je pobotnica sestavljena v slovenskem jeziku! Kar zbruhnel je od jeze in izjavil na kratko, da ne podpisuje, ker v Trstu da treba pisati vse italijanski. Tako je rekel, ali mi dvomimo, da bi se bil tako branil, ako bi bila pobotnica nemška! Bržkone bi bil molče podpisal. Saj vemo, da je italijansko sovražstvo silno le proti nam Slovincem. Cim bi morali nastopiti proti Nemcem, proti priseljencem, jim srce navadno pada v hlače.

Ali ona vdova, slabotna ženska, daja našincem lep izgled. Ona piše svoje pobotnice dosledno slovenski in na finančni oblasti jej izplačujejo brez vsacega zadržka. V Trstu pa je gotovo na stotine slovanskih umirovljencev, ki vlečejo penzijo. A koliko jih je, ki bi delali tako kakor ona vdova. Kakor čujemo, morda dva trije. Ali jih ni malce sram pred izgledom one ženske, ki v dejanju kaže svojo ljubav do materinega jezika in vleče svojo penzijo istotako redno kakor oni drugi, ki zatajijo svoj jezik!!

Živeli naši trgovci! Kakor hijene na mrhovino, tako so se zagurali teh dni v naše trgovce vsi tržaški laški časopisi. Glavno besedo pri teh zverinskih naskokih, pa so imeli in še imajo — laški trgovci. Mi se divimo našim vrlim trgovcem-jestvinčarjem, da so tako energično nastopili v doseg narodnih pravic v trgovski zadrugi (Consortio). Ali opravičeno je to.

Ker že imajo naši trgovci enake dolžnosti z Italijani, morajo imeti tudi enake pravice! Boi za pravice je sedaj v pravem teku, a konečni vspeh je odvisen od energičnosti in složnosti vseh naših trgovcev. Ko bo treba zopet nastopiti, ne sme izostati niti eden naših — med našimi ne sme biti ne enega dvomljivca ali omahljivca. Kakor prihajajo oni vsi, tako mora tudi sleherni naš trgovec, oziroma trgovka, biti na svojem mestu, ko bo treba nastopiti vnovič.

Narod pričakuje od vas, slovenski trgovci, da ne odjenjate niti za las, od onega, kar ste zahtevali na zadnjem trgovskem sestanku, a vi trgovci pričakujete in smete tudi zahtevati, da vas ta narod tudi podpira! Oni našinci, ki se včasih le radi komodnosti poslužujejo pri našem nasprotniku, naj nemudoma opuste vsako podpiranje sovražnika.

Laboni pozivljajo na bojkot proti našim trgovcem ter ponovno navajajo imena naše najzavednejše trgovce korenjake. Naša sveta dolžnost je, da odbijamo klin s klinom s tem, da se služimo edino le pri naših trgovcih.

Tudi bratem z dežele, kakor tudi zunanjim tvekdam priporočamo, naj, predno naročajo kaj v Trstu, poizvedujejo, pri kom imajo naročiti, da ne bodo redili gada na lastnih prsih!

Laška in rdeča camorra sta združeno nastopili proti nam, da le še ohraniti izključnost italijanstva v Trstu! Nenaravno stvari se pa ne dajo braniti, ako nastopajo proti njim možaki pošteni kakor so naši Prelogi, Miklavci, Zidarji, Škrliji itd.!

Nismo pa samo mi „hrilbovci“, ki trdimo to. Tudi med pametnimi Italijani je še mož, ki žele živeti v miru in ki se izjavljajo za enakopravnost tam, kjer je dokazano, da imajo Slovenci enake dolžnosti z Italijani. Mir pa ne sme zavladati, dokler ne bo Slovenec enakopraven z Lahom!

Naša sveta dolžnost je torej, da vsi, kakor en mož stojimo ob strani našim trgovcem, da jih podpiramo gmotno in duševno in zmaga bo na strani naših trgovcev. Ako bi pa nikakor ne bilo možno doseči med bojujočimi način mirnega življenja, naj vlada ukrene potrebno, da se stvar uredi tako kakor zahtevajo to skupni ter interesi posamičnih trgovcev. Naprej in zopet: Živeli!

Matijaž.

Upokojenim državnim uslužbencem. Neki upokojeni državni uslužbenec nam piše: Razni državni uslužbenci nižjih kategorij — finančni stražniki, stražarji, jetniški čuvaji itd. — dobivajo pokojnine v taki meri, da ne morejo ne živeti ne umreti. Za to poslednje je vendar malo preveč, za življenje pak veliko premalo. Izlasti hudo je za one, ki se morali iz enega ali drugega razloga predčasno v pokoj in si tako niso mogli prislužiti večje pokojnine. In večina teh odhaja predčasno v pokoj radi boleznii, ki so si je v službi nakopali. Kako naj izhajajo s take malenkostno pokojnino sosebno še, če imajo otročiče, ali pa jim bolezen, zadobljena v službi, provzroča še posebne troške?!

Uslužbenci vseh strok, bodi v privatnih, bodi v državnih službah, se bore dandanes za zboljšanje svojega položaja in prirejujejo celo štrake oziroma pasivne rezistence v svrhu doseganja zboljšanja plačil. Siromaštvo in huda draginja vseh življenskih potrebščin jih silita v to.

Tudi mi državni vpokojenci moramo se začeti gibati, da se nam vsaj nekoliko zboljša naše žalostno stanje. Le redek je med nami, ki ima kaj postranskega zaslužka, ker večinom smo slabotnega zdravja. A pomisliti treba, koliko je dandanes povsem zdravih ljudi, ki so brez dela in zaslužka!

Ne preostaja nam torej drugega, nego da začnemo trkati in trkati in se obračati do kompetentnih faktorjev. Državi je v dolžnost, da skrbi za njih, ki so v nje službi izprčili svoje telesne moči! Posebno moje mnenje je, da bi se izlasti oni uslužbenci, ki so imeli le 10—15 let službovanja in vlečejo torej siromašne pokojnine, od katerih absolutno ne morejo živeti, organizirali in se dogovorili za skupen nastop v zboljšanje svojega položaja. Potrebno bi bilo, da bi se kdo oglašil s primernim pozivom.

Tržaška mala kronika.

Poskušen samomor. Včeraj ob 5. popoldne so našli v borovem gozdiču (bosso dei pini) mlado gospodično, ki se je valjala na klopi v krčevitih bolečinah. Iz ust je bilo puhtel oster duh po karbolni kislini. Poklicali so takoj na pomoč zdravniško postajo, ki je gospico prepeljala v bolnišnico. Ista se imenuje Josipina Vodopivec, stara 17 let, ki stanuje v ulici Madonina št. 4. Vzrok, radi katerega je iskala smrt, je nesrečna ljubezen. Njeno stanje je nevarno.

Požar je bil predsinočnjim ob 9. uri navstal v stanovanju gospe Marije Blažek v V. nadstropju hiše na Acquedottu, v kateri se nahaja kavarna „Secession“. Ker ni bilo gospe Blažek doma, so morali gasilci se silo podreti vrata, da so mogli gasiti. Gasenje je zahtevalo dobri dve uri trudapolnega dela, ker je grozilo, da se ogenj razširi po poslopju. Zgorelo je mnogo pohištva, nekaj poda in strop. Gospa Blažek ima kakih 2000 kron, lastnik hiše pa kakih 1000 kron škode. Sicer sta pa oba zavarovana proti požaru.

Povožen. — Kočijaž gospoda Petrona, Fran Fatur, je v nedeljo popoldne na trgu Carlo Goldoni s kočijo pvozil 73-letnega Hedwika Taufmüllerja, ki stanuje v ulici Giosue Carducci št. 40. Starec je dobil le nekaj prask.

Nespreten in zloben kočijaž. Brivci Anton de Lucca, Paskval Carrucci in Giovanni San Giorgio, vsi 26-letni mladeniči, ter 19-letni vrtnar Karmel Mangeri so šli predsinočnjim ob 11. uri preko ulice del Pozzo bianco. Tam je pa pridedral mimo njih izvošček s kočijo št. 139 ter zadel in skoraj podrl Paskvala Carruccija, ki ga je na to opozoril, naj nikar po tako ozki ulici ne dirja tako naglo in naj pazi na ljudi. Na to je pa izvošček začel z bičem udrihati po Carrucciju in po njegovih tovariših ter je Anton de Lucca ranil na glavi. V izvoščekovi kočiji se pa sedeli trije moški in ti so na to skočili iz kočije ter so še oni naklestili brivce in vrtnarja, na kar so poskakali nazaj v kočijo ter se odpeljali dalje. — Anton de Lucca in tovariši so pa šli na policijo in tam javili, kaj se jim je pripetilo.

Zakonska ljubezen. — 26-letni mizar Avgust S. je že več časa ločen od svoje

žene. On stanuje neke v Škedenju, a ona neke pri sv. Jakobu. Predsinočnim jo je pa on našel v ulici della Barriera vecchia in jo tam fino nakleštil. Poklonil ji je več bunk na glavo a eno — posebno črno — pod desno oko. Ona ga je dala zato aretovati, a na policiji je pozneje ona sama izprosila, da so ga izpustili. Ker so jo pa bule pa glavi — in posebno ona pod očesom — hudo peklo, je šla v bolnišnico, ker jej jih je službojuči zdravnik ohladil in jo potem poslal domov.

Istotako je od svoje žene Viktorije loben 46-letni krojač Viktor D'E., doma iz Vidma. Njegova žena stanuje v ulici di Crosada št. 6. Ona ni bila njega videla že cele tri mesece, kar je predsinočnim prišel nena doma k njej. A svidenje po treh mesecih ni bilo nič kaj ljubeznivo. Potem, ko sta si jih prav pošteno povedala, sta se začela celo pretepati. On je na to pograbil sekuro in je hotel z njo udariti ženo, a žena je pobegnila in pozvala redarje, ki so ga aretovali in ga odvedli na policijo. Na policiji so pa našli, da je proti njemu vložena neka ovadba: neki Viktor Pidutti, stanujoči v ulici delle Sette Fontane, mu je bil namreč še dne 29. novembra m. l. izročil blago za oblačila, a krojač Viktor D'E. je bil blago zastavil za 12 kron in potem izginil.

Darovi.

Za Ciril-Metodov ples nadalje so poslali gospej Roži dr. Gregorin-ovi: gospa Viktorija Jelen 1 steklenico tropinoveca in 1 steklenico marsale in g. Jugovič eno vazo. Nadaljne darove v denarju in predmetih za srečolov sprejema za damski odbor gospa Roža dr. Gregorin-ova (Narodni dom 18, II.)

Društvene vesti.

Klub „Pobratim“ se najtopleje zahvaljuje vsem cenj. gospodom oziroma damam, ki so se odzvali vabilu na prvi plesni venček ter pripomogli, da je ta prva klubova prireditelj tako izborna izpadla. — Iskrena zahvala vsem onim, ki so preplačili vstopnino. Darovali so: g. S. A. 4 K, ker se ni mogel vdeležiti venčka, g. Ubič 80 stot., g. Salberger 80 stot., slavni „Pipčarski klub“ je poslal po g. Šornu 5 K.

Naše gledališče.

V nedeljo 16. t. m. bo gostovala na našem odru zopet gospa Danilova iz Ljubljane. Uprizorita se: drama „Tuji kruh“ in enodejanka „Medved“. — Igralcem, ki imajo vloge v „Tujem Kruhu“, se naznanja, da se bodo vršile preizkušnje za to igro v sredo in četrtek zvečer ob 8. uri.

Brat Martin. — Benefica režiserja Verovška. — To vam je bilo na nedeljski predstavi lepo gledališče. Razprodani sedeži in na stojiščih v prtilju in na galeriji glava ob glavi! Pa ni čuda! Tržaško gledališko občinstvo, ki je od obstoja Dramatičnega društva sem in posebno očitno v celi letošnji sezoni pokazalo vsesokg toliko zanimanja za razvitek in napredek, — da, hvala Bogu, lep napredek — slovenske dramatike v Trstu, je prišlo v nedeljo v še bolj častnem in izvanredno velikem številu v gledališče, da prisostvuje častnem večeru našega režiserja g. Verovška. — Tako je hotelo proslaviti v g. Verovšku ne le zaslužnega voditelja letošnjega gledališnega ensembela in priljubljenega igralca na sebi, nego tudi slovenskega, svojega domačega igralca-umetnika. Vsaj jih imamo tako malo. Zakaj bi jih ne vzdrževali in priznavali? Saj so v tajini že vsi in vedno napravili čast slovenskemu imenu in sebi.

Za svojo benefico si je izbral g. Verovšek štiridejansko „Brat Martin“, dobro ljudsko igro s petjem, ki naj bo namenjena ob taki priliki za vse sloje, ki posejajo slovensko gledališče.

To delo od dunajskega pisatelja K. Costa, ima marsikatero dobro jedro v sebi in je zelo zabavna. S svojimi ljubkimi in živahnimi pevskimi točkami in z raznotero komiko in spretno kombinacijo je tudi na naši predstavi dosegla lep uspeh in zadoščenje. Mnogobrojna občinstvo je sledilo zanimanjem dejanju in se vrlo zabavalo ob prekanjenosti in praktičnosti brata Martina in se smejala raznim figuram in tipom, ki so plesali, kakor jim je brat Martin žvižgal.

Slednjega je personificiral g. Verovšek s pristnim in jovialnim tipom ter ga izvedel s zdravim humorjem in častito-ironično dikcijo. Takoj od njega prvem nastopu ga je pozdravila dolgotrajna prisrčna ovacija, ki se je burno ponavljala ob sklepu vsakega dejanja. Ponovno ga je vsakokrat izzvalo občinstvo z močnim aplavzom in nešteto krat, posebno na koncu igre se je moral priti zahvaliti g. Verovšek pred rampo. Poklonjeno mu je bilo mnogo vencev z raznimi vrednostnimi darovi, tako od dramatičnega društva, od tržaških slovenskih gospa, od tržaških Slovencev, od njegovih sodelavcev, v Trstu bivajočih Kranjcev, od naše igralke g. Janove, od igralkega zbora, kateri slednji je tudi prezentiral svojemu režiserju-voditelju krasno pisano garnituro itd.

Bratu Martinu — Verovšku je vrlo in z verno sekundiral v igri ves igralški zbor. Igra zahteva mnogo raznoličnih tipov in figuric, in teh so razni igralci ustvarili precej primerno, nekateri zelo spretno. Od teh je omenjati v prvi vrsti dva parčka, ki sta bila vsak po svojih bolečinah pod kuro brata

Martina. Prvi, mlinar Kremen in njegova žena Cilka (g. Veble in g. Starčeva) sta položila dokaj toplote in čustva v svoje vloge; drugi parček, krojač Lipček in njegova Ksantipa Urša (g. Cotič in g. Janova) pa sta s živahno in svežo komiko odigrala svoje družinske scene in žela tudi hvaležno priznanje občinstva za svojo igro. Jako premišljena in dobro izvedena je bila krčmarica Špela (g. Vebleva). Direktno izboren in drastičen tip s fino karakterizacijo je bil vandrovec Pepe (g. Viktor). Tudi razni drugi honoracijori in pacienti so bili vsak zase primerne in kolikor toliko značilne prikazni; med temi posebno drastičen in pogojen Trebuhar (g. Pahor), dobro zadet v maski in kretnjah poštar Koren (g. Mikuletič), primerno skiciran vaški gizdalin Zelenec (g. Rajner) in brhka in zapeljiva Lenka (g. Pucelj).

Skratka, vsi igralci so skušali sodelovati po svojih najboljših močeh; videlo se jim je, da si štejejo praznik svojega režiserja tudi kakor svoj praznik.

To je bila prva benefica v našem slov. gledališču. Zaslužno priznanje, ki ga je žel ob tej priliki g. Verovšek, mu bo gotovo v spodbujbo, da bo tudi v naprej vrlo pomagal, izpolnjevati kulturno misljo, ki si jo je nadelo naše dramatično društvo v Trstu.

J. Pr.

Vesti iz Goriške.

Nov časten občan v Sežani. Občinski zastop v Sežani je podelil gospodu dr. Gustavu Gregorinu, odvorniku v Trstu, častno občanstvo za njegove mnoge zasluge za občino.

Goriškemu kmetijskemu društvu je dovolila vlada 10.000 K podpore, ki naj jih uporabi v povzdigo kmetijstva, izlasti za živinorejo, preščitjerejo, čebelorejo in za razdelitev nagrad za uzorno hlevne in gnojišča.

Na slov. kmetijski šoli v Gorici je letos 21 učencev. To število je sicer mnogo večje, nego prošla leta, vendar je še premajhno, ako se pomisli, kako važna je za kmetovalca kmetijska šola.

Licealna knjižnica v Gorici. Od kar je šel bivši knjižničar dr. Baar v pokoj, to je že čez pol leta, ni v tej knjižnici nobenega reda več; niso določene ure, kedaj je odprta, v zadnjem času se pa sploh ne izposojujejo več knjige. Novim bibliotekarjem je bil imenovan Cleri, profesor veronauka na gimnaziji, ki je pa kmalo spoznal, da ti nalogi ni kos in se je odpovedal. Cerkevna oblast je pa Cleriju naložila, naj se da vpo-kojiti kakor profesor veronauka in naj ostane knjižničar.

Zatrjuje se, da je Cleri moral podpisati škofu revers, s katerim se zavezuje, ostati še dalje knjižničar. Lahbi napovedujejo škofu boj, ker da se meša v stvari, ki ne spadajo v njegov delokrog.

Kako gospodarijo goriški mestni očetje. Pred leti je prodal grof Ludovik Thurn vsa svoja Podturnom ležeča posestva mesarju Alojziju Fogar pri Soškem mostu, kateri je te razprodal na drobno, pri čemer so razširili vest, da nameravajo Slovenci kupiti večji del zemljišča in zidati mala stanovanja, kar pa ni bilo res in se je ta vest kolportirala le iz razloga, da se je dobil prejšnji kupec in je dražje plačal. Zemljišče je torej kupila navidežno „Associazione Cooperativa di Credito“, da ga potem odstopi občini. Razglašalo se je takrat, da mesto ima namen zidati tam novo klavnico in napraviti novi trg za živino. Društvo je v eni seji sklenilo tudi enoglasno, da prepusti mestu zemljišče za lastno ceno in bi se plačale le glavnične obresti, dokler mesto faktično ne kupi tega.

Na dnevnem redu zadnje mestne seje je bil tudi kakor 6. točka predlog za nakup parcele št. 584 zemljiške knjige v Gorici. Nikdo izven mestnih očetov ni vedel, kje je ta svet in za kako potrebo ga kupuje mesto, tudi časniki niso o tem nič poročali; priobčili so le suho dejstvo, da je mestni svet sklenil kupiti to zemljišče za ceno K 154 746 in da se kupnina izplača v petletnih obrokih. Ta cena je pa mnogo višja, nego ona, ki jo je plačala Cooperativa, pri kateri je interesovanih dvanajst mestnih svetovalcev. To je ravno polovico. Znan dr. Marani je namreč ne predsednik; Giorgio Bombig in Erminio Doerfler sta podpredsednika; dr. Achille Venier je tajnik; Alfredo Bezzini, Francesco Marzini, Antonio Orzan, Giovanni Pupis, Giuseppe Paternolli, Edoardo de Savorgnani in Leopoldo Travani so odborniki; Giuseppe Venutti je pa podpredsednik nadzorovalnega odbora. — Vse je radovedno, ali deželni odbor, v katerem sedi tudi župan dr. Marani, potrdi to famozno kupčijo?

Volilna imenika veleposestnikov na Goriškem Gradiščanskem. Včerajšnji „Osservatore Triestino“ je objavil volilna imenika veleposestnikov v slovenskem in italijanskem delu dežele za volitev v deželni zbor

Okrajna hranilnica in posojilnica v Sežani
vpisana zadruga z neomejeno zavezo

VABILO

na

redni občni zbor,

ki se bode vršil v zadrugihih prostorih

dne 23. februarja 1908. ob 2. uri pop.

DNEVNI RED:

1. Pregled in odobritev letnih računov.
2. Razdelitev čistega dobička.
3. Poročilo o reviziji.
4. Volitev načelnstva.
5. Volitev nadzorstva.
6. Predlogi.

NAČELSTVO.

Dr. A. Barkanović

specijalist za notranje in živčne bolezni

ima

SOJ AMBULATORIJ

v Trstu v ulici Sanità št. 2

ORDINUJE: vsak dan od 10.4. do 12.4. ure zjutraj in 4.—5. popol.

Poulards, race, purani, fajerske kokoši, Racija mast, Slanine, maslo, konzerve, Dnevni dohodi, Cene jako zmerno. — Postrežba na dom.
Trst, ulica Campanile št. 15.

Angelo Lizza

slikar, dekorater, slika izveske itd., lakir v Trst — ulica Paduina št. 9 (vegal ulica Chiozza).

Vsprejema vsakovrstno dekoracijsko, umetniško delo, kakor sobe izveske in lakiranja.

Dr. Fran Korsano

specijalist za sifilitične in kožne bolezni

ima svoj ambulatorij

v Trstu, v ulici San Nicolò št. 9

(nad Jadransko Banko)

Sprejema od 12. do 1. in od 5. in pol do 6. in pol pop

Rodoljubi! Širite „Edinost“!

Irgovina z manufakturnim blagom

ANTON SANZIN pok. Frana - Trst, Barriera vecchia št. 11

VELIKA IZBERA iz barvanega fuštanja za srajce in obleke, pletenine, kravate moderci in razne potrebščine; srajce za moške bele, barvane in fuštanjaste. Ovrtniki ovratnice zimsko majo za ženske in moške in konfekcionirano blagdu za delavce.

TOVARNA POHIŠTVA

Aleksand. Levi Minzi

Trst — ulica della Tesa št. 46.

Zaloge:

Piazza Rosario št. 1.

Ulica Lazzaretto vecchio št. 36.

Trajna zaloga pohištva:

ulica della Sanità št. 14.

Pisarna:

ulica Lazzaretto vecchio št. 36.

Katalogi, načrti in proračuni na zahtevo.

Telefon: 6-70; 16-58. (Za informacije vprašati 6-70).

V pekarni in sladličarni

VINKO SKERK, Trst via Acquedotto 15

in v podružnici via Miramar 9 se dobi vedno svež kruh, najfineše moke, čokolado, fina dezertna vina v buteljkah, raznovrstne bliskote, tudi za čaj. Sprejme se naročila za torte in krokanke. — SPECIJALITETA: PUSTNI KROFI.

Pohištvo

solidno in elegantno

po zmernih cenah

Rafaele Italia

TRST — Via Maloanton 7

DOBIVA SE V VSEH LEKARNAH.

Najvspešneje sredstvo proti

DOBIVA SE V VSEH LEKARNAH.

revmatizmu in protinu

je **TEKOČINA GODINA**

prirejena v Trstu **Rafaela Godina**, lekarna „Alla Madonna della Salute“ pri od lekarnarjev: sv. Jakobu in Josipa Godina, lekarna „All' Jgea“ Farneto 4

Steklenica stane K 1.40. Iz Trsta se ne odpošilja manje od 4 steklenice proti pošt. povzetju ali proti anticipatni pošiljavi zneska 7 K franko pošt. in zavoja.

Hotel Balkan